

The ALBA logo is a red oval with the word "ALBA" in white capital letters inside. It is positioned in the top right corner of the dark background.

ALBA

The background of the entire page is a photograph of a person's foot wearing a brown loafer shoe with laces. The foot is resting on a green carpet. The person is wearing white socks and blue and orange striped trousers. The lighting is dramatic, highlighting the shoe and the foot against the dark background.

Kostiainen conducts Kostiainen 3

Mull' on heila ihana
Musica-kuoro

Kostiainen *conducts* Kostiainen 3

Mull' on heila ihana
Musica-kuoro

Mull' on heila ihana (*I'VE GOT A SWEETHEART*, 1981) is a collection of folksongs for mixed choir and describes the courting among young men and women, their merrymaking and teasing. It consists of six separate songs. The song from which the whole work takes its name is a very popular one among mixed choirs, offering scope for theatrical interpretation to enliven the performance.

Mull' on heila ihana (1981) kansanlaulusikermä sekakuorolle kuvaa nuorten miesten ja naisten keskinäistä seurustelua, ilonpitoa ja leikkimielistä kiusoittelevaa. Sikermä koostuu kuudesta eri laulusta: Liehuu hilipampampaa, Polkku poikasia, Ei tämä tyttö, Ryytimaassa/Viistoista, Tuoltapa näkyy se punanen talo, Yhren kerran minä vielä. Levyn nimikapale on erittäin suosittu sekakuorojen ohjelmistoissa, koska se tarjoaa myös näyttämöllisiä mahdollisuuksia tulkinnan elävöittämiseksi.

MULL' ON HEILA IHANA

LIEHUU HILIPAMPAMPAA

Liehuu, hilipampampaa...haarantantara hih!
Mull' on heila ihana, se on kuin lehti liehuva,
haarantantara hih!

POLKKU POIKASIA

Täss on polkku poikasia,
suuri joukko sulhasia.
Oiskos meissä mielehistä?
Tuoll' on Yrtti, tuolla Tortti,
tuoll' on Kainu Karjalainen,
tuoll' on Mikko, tuolla Tommi,
tuolla Nerikko niemen päästä.

EI TÄMÄ TYTTÖ

Ei tämä tyttö, ei tämä tyttö,
käy joka pojan rekkeen,
ennen kuin ajaa liinukkavarsa
pappani oven etteen.

I'VE GOT A SWEETHEART

LIEHUU HILIPAMPAMPAA

I've got a sweet girl I want to catch.
She'd really make me a very good match.
La la la...

A GROUP OF YOUNG MEN

Here's a group of eager young men,
just a group of upright suitors.
Is your favourite among us?
From this group of upright suitors?
There Ernie, there is Billy,
There is Ken the son of Thompson.
There is Michael, there is Tommy,
and Nicky from the end of village.

NOT THIS GIRL

No, not this girl, no, not this girl
steps into every boy's sleigh,
if there is not a white horse standing
in front of father's door.

Ei tule suvi, ei sula lumi,
eikä ne linnut laula,
jos joku kysyy, tyhjänä pysyy
tämän tytön luhdin aula.

Kun tulee suvi, poissa on lumi,
kun kesän käki kukkuu,
silloinpa jälleen, kerron sen tälleen,
luhdissa tyttö nukkuu.

VIISTOISTA / RYYTIMAASSA
Viistoista nättiä tyttöä
on näin nuorella pojalla,
viistoista nättiä poikaa
on näin nuorella tytöllä,
kuusitoista kuoltuani itkee hautani reunalla.

Ryytimaassa kukkia kasvaa
ja kammarissa yksi,
uuden heilan takia tuli vanha hyljätäksi.

Ryytimaassa kukkia kasvaa
ja kammarissa kaksi,
en ole sinua rakastanut
hyvän mamman lapsi.

Ryytimaassa kukkia kasvaa
ja kammarissa kolme,
ei ole vielä sidottu se avioliiton solmu.

Ryytimaassa kukkia kasvaa
ja kammarissa neljä,
uudelle kullalle kättä annan ja
vanhalle käännän seljän.

No summer comes, no snow thaws,
none of the birds are singing.
if someone's asking, no-one is sleeping
in the loft of this maiden.

When summer comes, when snow is gone,
and when the cuckoo's singing,
I'll tell you this: as many times before
in the loft this girl is sleeping.

FIFTEEN / IN THE GARDEN SMALL
Fifteen sweet little girls
are keeping company with me.

There'll be sixteen, when I'm gone
shedding tears on my grave.

Flowers rise in the garden small
and one would bloom in the chamber
for a new love, I threw over the old one.

Flowers rise in the garden small
and two would bloom in the chamber
I fell not in love with you,
oh daughter of good mother.

Flowers rise in the garden small
and three would bloom in the chamber
the marriage knot is not yet tied.

Flowers rise in the garden small
and four would bloom in the chamber
I'll give my hand to the new love,
and turn my back on the old one.

TUOLTAPA NÄKY Y SE PUNANEN TALO
Tuoltapa näkyy se punanen talo,
tuolta mäen kainalosta.
Hei, hyvä ois pojan väynä olla
tuossakin kartanossa.

Muistanpa ajan kun lemmittiin siellä
ja se tuntui mukavalle.
Ei, kauan ei tarvis sun odottaa siellä
mun akkunani alla.

Pienimmän pientä en jyvistä pyydä
sinun isäs kartanosta.
Hei, sinut vain minä mukahan tahdon
toisenkin kainalosta.

YHREN KERRAN

Yhren kerran minä vielä tahron koittaa
sitä vanhan kullan rakkautta.
Jos ei siitä enää lempeyttä löyry,
sitten minä tahron uuren ottaa.

Et sä ole minun, enkä minä sinun
emmää ole sitä sanonukkaan.
Taaskin on menny tämän kylän ämmään
postinkellon soitto aivan hukkaan.

THE RED HOUSE

There you can see that red big house,
there at the end of hill. Hey!
For a boy it would be a good thing
to be living in that farmhouse.

I still remember those days we were lovers,
and we loved, oh so well. No,
You need not be waiting long
under my bedroom window.

I'll not ask for a single grain
not in your father's farmhouse. But
You are the one I will take with me
though you might not be free.

ONE MORE TIME

One more time I'd still like to try and see
whether our old love can grow between us.
And if then we find no love and tenderness,
I shall not cry but I'll find a new one.

No, you are not mine, and I'm not yours,
I have never sworn that this is so.
Once again all the tattles of this
poor village were just in vain.

Lankoiseni, lintuiseni... (*MY BROTHER, MY LITTLE BIRD*, 1988) The song of the bridegroom's arrival is a lyrical snatch for ladies' choir, the dainty greeting of the bride's people as the bridegroom approaches the house where the wedding is to be held. The lyrics are from the wedding play by the Ingrian poet, Maria Luukka.

Lankoiseni, lintuiseni... (1988) *Sulhasen tulolaulut I:n* lyyrinen naiskuorokatkelma on morsiusväen herkkä tervetuloitovotus sulhasväen saapuessa häätaloon. Teksti on inkeriläisen runonlaulajan, Maria Luukan häänäytelmästä.

LANKOISENI, LINTUISENI...

(neitokuoro kysellee, mitä kautta ja miten sulhasväki löysi morsiuustaloon)

Lankoiseni, lintuiseni
langot linnukkaisueni
la kyselen kannottelen,
peripohji poimittelen:
mikälitse työ tulitta,
kukalitse matkustitte?
Tulittek sorsat suota myöte,
tulittek marjat maata myöte,
vesilinnut vettä myöte?

Tulittek aitain alatse vai
tulitta peltoin peritse?
Tulittek hiiret hirttä myöte,
oravanna ortta myöte,
ko ei kuulut kaasen laulamista?

Mist työ tunsit meille tulla,
meijän oville osata,
veräjille vierätellä?

MY BROTHER, MY LITTLE BIRD

(the choir of maids is asking how the bridegroom and his companions found the way to the wedding house)

Tell me, my brother,
my little bird
Tell me,
I'm asking you:
How did you come here
how did you find the way?
Did you come trough the bogs,
or did you come by land
or by lake like water birds?

Did you come under the fences,
or did you come through the fields?
Did you come like mice along the log,
or like squirrels along the balk,
while we didn't hear the bridesmaid sing..

How did you know to come to our place,
find a way to our doors?

Ellös nyt hyvä isoni (*MAY THOU NOT, O NOBLE FATHER*, 1999) is a work for ladies' choir set to the words of the *Kalevala* continuing the theme and mood of the earlier Hymn on the Departure of the Bride (1983). The bride comforts her family and bids them not to grieve for her although she is leaving her home. It was first performed by the *Musica* Choir in 1999 in Jyväskylä.

Ellös nyt hyvä isoni (1999), Kalevala-tekstiin sävelletty naiskuoroiteos jatkaa aiemmin sävelletyn *Morsiamen lähtövirren* (1983) teemaa ja tunnelmia. Morsian lohduttelee sukuaan ja kehottaa heitä olemaan ikävöimättä, vaikka hänet viedäänkin pois kotoaan. Musica-kuoro kantaesitti teoksen vuonna 1999 Jyväskylässä.

ELLÖS NYT HYVÄ ISONI
(Kalevala runo 24:347-362)

Ellös nyt hyvä isoni
ellös ehtoinen emoni,
tahi muu sukuni suuri,
heimokuntani heleä,
tuosta huolelle ruvetko,
saako suurelle surulle,
jos menenki muille maille,
kulkenen johonkuhunkii!
Paistanevi Luojan päivä,
kuu Luojan kumottanevi,
tähet taivon välkkynevi,
otavat ojentunevi,
ilmassa etempänäki,
maailmassa muuallaki,
ei yksin ison pihoilla,
näillä kasvinkartanoilla.

MAY THOU NOT, O NOBLE FATHER
(Kalevala poem 24: 347-362)

May thou not, O noble father,
May thou not, O tender mother,
Or my other noble kindred,
Or my race, the most illustrious,
Ever fall into affliction,
Be oppressed by grievous trouble,
That I thus desert my country,
That I wander to a distance!
Shines the sun of the Creator,
Beams the moon of the Creator,
And the stars of heaven are shining,
And the Great Bear is extended
Ever in the distant heavens,
Evermore in other regions,
Not alone at father's homestead,
In the home where passed my childhood.

Siitä päivän kiinni saapi (*THE ROBBERY OF THE SUN AND MOON*, 1999) is a work for mixed choir set to the words of Poem 47 of the *Kalevala*. The main melody of the work depicts Väinämöinen's playing of the *kantele*. It was first performed by the *Musica* Choir in Jyväskylä in 1999.

Siitä päivän kiinni saapi (1999) on Kalevalan runo 47:n tekstiin sävelletty sekakuoroiteos. Teoksen keskeinen sävelaihe kuvaa Väinämöisen kanteleen soittoa. Musica-kuoro kantaesitti teoksen vuonna 1999 Jyväskylässä.

SIITÄ PÄIVÄN KIINNI SAAPI
(Kalevala runo 47: 1-24, 33-40)

Vaka vanha Väinämöinen
kauan soitti kanteletta,
sekä soitti jotta lauloi,
jotta ilmanki iloitsi.
Soitto kuului kuun tupihin,
ilo päivän ikkunoille.
Tuvastansa kuu tulevi,
koivun astui konkelolle,
päättyi päivä linnastansa,
loihe latvahan petäjän,
kanteletta kuulemahan,
iloa imehtimähän.
Louhi, Pohjolan emäntä,
Pohjan akka harvahammas,
siitä päivän kiinni saapi,
kuuhuen käsin tavoitti,
kuun on koivun konkelolta,
päivän latvasta petäjän.
Ne kohta kotihin saattoi,
pimeähän Pohjolahan.
Kätki kuun kumottamasta
kirjarintahan kivehen,

**THE ROBBERY OF THE SUN
AND MOON**
(Kalevala poem 47: 1-24, 33-40)

Väinämöinen, old and steadfast,
On his kantele was playing,
Long he played, and long was singing,
And was ever full of gladness.
In the moon's house heard they playing,
Came delight to the sun's window,
And the moon came from his dwelling,
Standing on a crooked birch-tree,
And the sun came from his castle,
Sitting on a fir-tree's summit,
To the kantele to listen,
Filled with wonder and rejoicing.
Louhi, Pohjola's old Mistress,
Old and gap-toothed dame of Pohja,
Set to work the sun to capture,
In her hands the moon seized likewise.
From the birch the moon she captured,
And the sun from fir-tree's summit;
Straightway to her home she brought them,
To the gloomy land of Pohja.
Then she hid the moon from shining,
In the mottled rocks she hid him,

lauloi päivän paistamasta
vuorehen teräksisehen.

[...]

Kun oli kuun kulettanunna,
sekä päivän saattanunna
Pohjolan kivimäkehen,
rautaisehen kalliohon,
jopa valkean varasti,
tulen Väinölän tuvilta:
sai tuvat tulettomiksi
pirtit valkeattomiksi.

Sang the sun to shine no longer,
Hidden in a steel-hard mountain.

When the moon away was carried,
And the sun had been imprisoned
Deep in Pohjola's stone mountain,
In the rocks as hard as iron,
Then she stole away the brightness,
And from Väinölä the fires,
And she left the houses fireless,
And the rooms no flame illumined.

The work for male voice choir *Yö alinomainen* (UNENDING NIGHT, 1984) is closely related to the story in the previous song "Siitä päivän kiinni saapi".

Yö alinomainen (1984), mieskuorosävellys, liittyy tarinaltaan kiinteästi "Siitä päivän kiinni saapi" -lauluun.

YÖ ALINOMAINEN

Jo oli yö alinomainen,
Pitkä, pilkkoisen pimeä
Oli yö Kalevalassa
Noilla Väinölän tuvilla,
Sekä tuolla taivahissa,
Ukon ilman istuimilla.

Tukela on tuletta olla
Vaiva suuri valkeatta,
Ikävä inehmisien
Ikävä itsen Ukonki.

UNENDING NIGHT

Therefore was the night unending,
And for long was utter darkness
Night in Kalevala for ever,
And in Väinölä's fair dwellings,
Likewise in the heavens was darkness,
Darkness round the seat of Ukko.

Life without the fire was weary,
And without the light a burden
Unto all mankind 'twas dismal,
And to Ukko's self 'twas dismal.

Tuo Ukko, ylijumala,
Itse ilman suuri luoja,
Alkoi tuota ouostella,
Arvelee, ajattelevi,
Mikä kumma kuun e'essä,
Mikä terhen päivän tiessä,
Kun ei kuu kumotakana
Eikä päivä paistakana.

Astui pilven äärtä myöten,
Taivahan rajoa myöten
Sukassa sinertävässä,
Kirjavassa kaplukassa,
Kävi kuuta etsimähän,
Päiveä tapoamahan
Eipä kuuta löytäkänä,
Päiveä tapoakana.

Ukko, then, of Gods the highest,
In the air the great Creator,
Now began to feel most strangely,
And he pondered and he reflected,
What strange thing the moon had darkened,
How the sun had been obstructed,
That the moon would shine no longer,
And the sun has ceased his shining.

Then he stepped to cloudland's borders
On the borders of the heavens,
Wearing now his pale blue stockings,
With the heels of varied colour,
And he went the moon to seek for,
And he went to find the sunlight,
Yet he could not find the moonlight,
Nor the sun he could discover.

The Studio Choir commissioned the song *Hiilellä piirretyt puut* (*TREES SKETCHED IN CHARCOAL*, 1988) for its 20th anniversary concert. This is a work which operates on certain vowels only. It seeks to describe through purely musical means the Finnish forest in different seasons and in different weather.

Hiilellä piirretyt puut (1988) on Jyväskylän Studiokuoron tilaus 20-vuotisjuhlakonserttiinsa. Kyseessä on vokaliisi (vain määrättyillä vokaaleilla operoiva teos). Se pyrkii kuvaamaan puhtaasti musiikin keinoin suomalaista metsämaisemaa eri vuodenaikoina ja erilaisissa sääoloissa.

HIILELLÄ PIIRRETYT PUUT

Vokaliisi Hannele Huovin samannimisen
runon pohjalta.

TREES SKETCHED IN CHARCOAL

Vocalise

Rikasmies ja aarreaitta (*THE RICH MAN AND THE TREASURY*, 1975) was commissioned by this same choir, and in it Kostiainen made use of the speaking choir for the first time to enhance the description of a paranoid's fit of rage. Thus may well be Kostiainen's most performed work for mixed choir.

Rikasmies ja aarreaitta (1975) Niinikään Jyväskylän Studiokuoron tilaama teos. Kostiainen käyttää ensimmäisen kerran tehokeinona puhekuoroa, joka tässä kuvaa vainoharhaisen miehen raivokohtausta. Ehkä eniten esitetty Kostiais-sekakuoro-sävelly.

RIKASMIES JA AARREAITTA
(Einari Vuorela)

Kade kulkevi kujalla,
luihu tiestä luimistavi,
väärä vaanivi pihoa,
kiero kiertävi tupoa,
paha paiskovi ovea,
valhe puusta vahtoavi,
varas aittahan menevi.

Karjui tyhjäksi tupansa,
ärjyi tytöt tynnyreiksi,
ämmät äimän silmukoiksi,
syöksyi synkkänä ovesta,
muoto mustina syvinä,
silmit suurina susina.

Oli kuuvalo kujalla,
puu pienoinen pihalla,
varjo vain oli polulla,
hiiri tietä hiipotteli.

THE RICH MAN AND THE TREASURY

(Synopsis)

The richman suspects
that a burglar
is going
to steal his treasures.

At night
he is obsessed with
this thought,
and finally in the rage,
he rushes out

only to find
a little mouse scampering
in the moonlit yard.

The songs *Unberühmter Ort* and *An meinen ältesten Sohn* (1997) comprise a two-song cycle commissioned by the Workers' Musical Organisation in Finland under the title AN MEINEN SOHN as a massed choir number for the Vaasa Song Festival of 1998.

The performers included many European singers, hence the use of German, but the song was first sung mostly by the *Musica* Choir and the *Stemma* Choir.

Unberühmter Ort ja *An meinen ältesten Sohn* (1997) Suomen Työväen Musiikkiliiton tilaama Kahden laulun sarja, jonka otsake on AN MEINEN SOHN, yhteisnumeroksi Vaasan Laulujuhille 1998.

Esittäjistöön piti kuulua runsaasti eurooppalaisia laulajia, siksi saksankieli, mutta teoksen kan-
taesitys jäi kuitenkin lähes kokonaan Musica-kuoron ja Stemma-kuoron vastuulle.

UNBERÜHMTER ORT

(Wilhelm Lehman)

Septemberpause, da schweigt der Wind.
Unter hohem Himmel, bei Hafergebind,
Chronist, memorier
Geschwindes Jetzt, veränderliches Hier.

Den unberühmten Ort
Bemerkte kein schallendes Wort.
Nie hat er Charlemagne gesehen,
Auch keine Schlacht ist ihm geschehn.

Die Hecken tapeziert der Harlekin mit Flügelseide,
Sie stünde Kaiser Karl wie Hermelin zum Kleide.
Der Apfel bleibt liegen, wohin er fiel;
Den Sand des Weges schlitzt ein Bauernwagen;
Die Stare sammeln sich. Sie halten Konzil.
Hör zu, Chronist, schreib mit, was sie sagen.

MAINEETON PAIKKA

(suomeksi riittänyt Aale Tynni)

Syyskuun tauko, nyt tuuli vaikenee,
Korkean taivaan alla, kun kauraa sidotaan,
kronikoitsija, kirjaa
muuttuvainen Tässä, kiitävä Nyt.

Tätä paikkaa ei
sana kaikua maininnut.
Kaarle Suurta se ei nähnyt koskaan,
ei taisteltu täällä ole milloinkaan.

Kämmekä siipisilkein verhoilee pensasaidat,
Kaarle-keisari siitä saisi hermeliniiviitan.
Omena jää maahan, mihin putoaa;
tien hiekkaa talonpojan kärryt raastavat;
kottaraiset kokoontuvat konsiiliin,
Kronikoitsija, kirjoita, mistä ne haastavat.

AN MEINEN ÄLTESTEN SOHN
(Wilhelm Lehman)

Die Winterlinde, die Sommerlinde
blühen getrennt –
In der Zwischenzeit, mein lieber Sohn,
geht der Gesang zu End.

Die Schwalbenwurz zieht
den Kalk aus dem Hügel
mit weißen Zehn;
Ich kann es unter der Erde
im Dunkeln sehn.

Ein Regen fleckt die grauen Steine –
der letzte Ton
fehlt dem Goldammermännchen zum Liede.
Sing du ihn, (mein lieber Sohn, mein) Sohn.

VANHIMMALLE POJALLENI
(suomeksi riimittänyt Aale Tynni)

Talvilehmus ja Suvilehmus
eri aikoina kukkivat –
rakas poikani, keskvaiheilla siinä
loppuvat laulelmat.

Pääskysenjuuri
syö kukkulan kalkkia
valkeilla hampaillaan;
minä näen sen pimeässä
alla maan.

Sade harmaita kiviä juovittaa –
sävel viimeinen
se keltasirkulta puuttuu, poika
Sinä laulat sen.

Viatonten valssi (*THE WALZ OF THE INNOCENTS*, 1980) is among Kostiaainen's most popular works for mixed choir and was commissioned by the City of Jyväskylä as a cantata to inaugurate the new library building. Kostiaainen's pen has imparted a delicious atmosphere to Hellaakoski's satirical and enchanting dance interlude with its angels and miniature devils.

Viatonten valssi (1980), yksi Kostiaaisen suosituimmista sekakuorosävellyksistä on Jyväskylän kaupungin tilaus uuden kirjastotalon "Vihkiäiskantaatiksi". Hellaakosken satiirinen ja tunnelmallinen enkelten ja pikku-pirujen kesäöinen tanssituokio saa Kostiaaisen kynästä herkullisen sävelasan.

VIATONTEN VALSSI
(Aaro Hellaakoski)

Kun kesäinen yö oli kirkkain
ja tyyninä valvoivat veet
ja helisi soittimet sirkkain
kuin viulut ja kanteleet,

viisi pientä piruparkaa,
aivan ujoa ja arkaa
sievin kumarruksin tohti
käydä enkeleitä kohti.

Uniformunsa karvaiset heitti
he, sarvet ja saparovyön;
oli lanteilla vain lukinseitti;
ja helisi harput yön.

Enkelitkin sulkapaidan
jätti tuonne, päälle aidan,
siellä häntä, siellä siipi
toisiansa tervehtiipi.

THE WALZ OF THE INNOCENTS

(Synopsis)
The summer night was at its brightest.
The waters were soft and deep.
The crickets were playing their fiddles and harps.

Five little Devils
gallantly bowed to the Angels.

They threw off their uniforms of fur,
their horns and their tails.

And the Angels, too,
slipped off their feathers and wings.

Ja niinhän he, nostaen jalkaa
niin nästisti tanssia alkaa
yli kallion kasteisen.
Ja yö oli onnellinen.

Missäs sika, jos ei kerää
kärsäänsä se yhtäperää
siivet, karvat, ynnämuuta,
vielä maiskutellen suuta.

Sill' aikaa enkelit tanssi
niin ujosti, varpaillaan,
vain pukuna pikkuinen kranssi
viis pirua toverinaan.

Kerran tuli aamun koitto.
Loppui tanssi, loppui soitto.
Pirut, niin kuin enkelitki
tunnusmerkkejensä itki.

Oi pienoiset, ettehän arvaa:
moni vaihtaa nahkaa ja karvaa,
sika paljon siipiä syö.
Mut harppua sirkat lyö
yhä, kun on kesäyö.

And they all joined hands
to dance joyously
on the wet cliffs.
And the night was happy.

But there's a Pig who greedily
gathers in his snout the wing the
furs and all the rest
and even looks for more.

All the while the Angels,
wearing only garlands
on their heads,
danced with the five little Devils.

The morning came.
The dance ended. The music stopped.
The Devils and the Angels cried
for their lost selves.

Oh, young ones, can you imagine:
how many change their colour and trappings.
And how many wings has the Pig eaten!
But still the crickets play their harps
and the summer night is bright.

Jaakobin isot pojat (*THE SONS OF JACOB*, 1984) is a slightly modernised version for mixed choir of the work "Jaakobin pojat" composed for descant choir. This composition has enabled innumerable choirs from innumerable countries to achieve considerable success in competitions world-wide. Kostiainen adapted this work specially for the *Musica* Choir to sing in the Béla Bartók Competition in Debrecen. They brought home the second prize in the mixed choir class.

Jaakobin isot pojat (1984) Hieman uudenlaisen muodon saanut sekakuoroversio diskantti-kuorolle sävelletystä "Jaakobin pojat"-teoksesta. Tällä sävellyksellä lukemattomat kuorot eri maista ovat saavuttaneet huomattavaa menestystä kuorokilpailuissa ympäri maailmaa. Kostiainen työsti Jaakobin isot pojat Musica-kuorolle juuri kilpailukappaleeksi Debreceniin Béla Bartók-kilpailuun, josta kotiin tuotavaksi heltisikin sekakuorosarjan 2. palkinto.

JAAKOBIN ISOT POJAT
(Raamattu / Pekka Kostiainen)

Ruben, Simeon, Leevi, Juuda, Daan, Naftal,
Gaad, Asser, Isaskar, Sebulon, Joosef ja
Benjamin, Jaakobin poikia kaikki.

THE SONS OF JACOB

Reuben, Simeon, Levi, Judah, Dan, Naphtali,
Gad, Asher, Issachar, Zebulun, Joseph
and Benjamin. All these are Jacob's sons.

Veret tuli minun silimihini (*I GOT TEARS IN THESE EYES OF MINE*, 1980) is an Ostrobothnian folksong which Kostiaainen's arrangement has raised from oblivion to international fame. The floating Dorian-style melody over sustained notes and the rich organ-like chord progressions give the choir the opportunity to display their sound to the audience. Love at first sight!

Veret tuli mun silimihini (1980) "Pohojalaanen" kansanlaulu, joka Kostiaaisen sovituksena on noussut unohduksen alhosta kansainväliseen tietoisuuteen. Pitkien äänen päällä leijuva dooris-sävyinen melodijakso ja toisaalla urkumaisen muhevut sointukulut tarjoavat kuoroille mahdollisuuden esitellä yleisölle herkullisimmat sointimaailmansa. - Rakkautta ensisilmäyksellä!

VERET TULI MUN SILIMIHINI

Veret tuli mun silimihini,
kun näin sun ensi kerran.
Kun olit niin koria ja hoikan soria
ja kävelit kun herra.

Niin kuin ne pienet linnut laulaa
äänellä heliällä.
Niin on munkin ajatukseni
maailmalla leviällä.

Raitti, se raitti, se Amerikan raitti
on sannalla sannootettu.
Ja niinhän minäkin raukka
olen siitä heilastani erootettu.

Veret tuli mun silimihini,
kun näin sun ensi kerran.
Kun olit niin koria ja hoikan soria
ja kävelit kun herra.

I GOT TEARS IN THESE EYES OF MINE

I got tears in these eyes of mine
as soon as I saw you
You looked so fine and you were so slim
and lordly was your step, too.

Songs of the little birds fill the skies
with sounds of tinkling bells.
And far do I take thoughts of you
as I wander around this world.

Road, yes the road, the American road
it is broad and white and sanded.
And here am I, just a poor sad girl,
waiting all alone and abandoned.

I got tears in these eyes of mine
as soon as I saw you
You looked so fine and you were so slim
and lordly was your step, too.

Hyvää iltaa kultaseni (GOOD EVENING, MY DARLING, 1985) a gentle and expressive greeting to the beloved - an arrangement in which each verse has been given a different treatment to complement the words of the song.

Hyvää iltaa kultaseni (1985) Hellä ja ilmava hyvää iltaa/hyvää yötä-toivotus rakastetulle. Sovitus, jossa jokainen säkeistö on käsitelty eri tavoin, sanojen sisältöä ilmentäen.

HYVÄÄ ILTAA KULTASENI

Hyvää iltaa nyt, minun kultasein
Hyvää iltaa nyt, minun lintusein
Hyvää iltaa nyt, minun lintuin ja kultain

Anna kättä nyt, minun kultasein
Anna kättä nyt, minun lintusein
Anna kättä nyt, minun lintuin ja kultain

Likemmäksi nyt, minun kultasein
Likemmäksi nyt, minun lintusein
Likemmäksi nyt, minun lintuin ja kultain

Kättä kaulaan nyt, minun kultasein
Kättä kaulaan nyt, minun lintusein
Kättä kaulaan nyt, minun lintuin ja kultain

Hyvää yötä vain, minun kultasein
Hyvää yötä vain minun lintusein
Hyvää yötä vain, minun lintuin ja kultain

GOOD EVENING, MY DARLING

Good evening now, my darling
Good evening now, my little bird
Good evening now, my bird, my darling

Give me your hand now, my darling
Give me your hand now, my little bird
Give me your hand now, my bird, my darling

Come closer to me now, my darling
Come closer to me now, my little bird
Come closer to me now, my bird, my darling

Put your arm around my neck, my darling
Put your arm around my neck, my little bird
Put your arm around my neck, my bird, my darling

Good night now, my darling
Good night now, o bird of mine
Good night now, my bird, my darling

The *Musica Choir* was founded in 1977 under the auspices of the Department of Musicology at the University of Jyväskylä and has been conducted ever since by Pekka Kostiainen, a well-known Finnish choir composer. Most of the singers are students of the University. The choir has enjoyed considerable success on foreign tours and in competitions, having won awards in Katwijk, Holland in 1979 (1st prize), Riva del Garda, Italy 1990 (1st prize), in Llangollen, Wales in 1993 (1st prize), and in Tours, France in 2000 (3rd prize)

Over the two decades since its inception the choir's repertoire has become extensive and varied. Naturally the music of Pekka Kostiainen has always been prominent and the most recent world première, *Triduum Pascale*, an Easter oratorio by Kostiainen was given in April 2000.

Jyväskylän Musica-kuoro on perustettu vuonna 1977 Jyväskylän yliopiston musiikkیتieteen laitoksen yhteyteen. Kuoroa on johtanut sen perustamisesta lähtien säveltäjä Pekka Kostiainen. Suurin osa 25-30 laulajasta on yliopiston opiskelijoita. Ulkomaille suuntautuneilla konsertti- ja kilpailumatkoillaan kuoro on saavuttanut suurta menestystä: mm. Hollannissa, Katwijkissa 1. palkinto 1979; Italiassa, Riva del Gardassa 1. palkinto 1990; Walesissa, Llangollenissa 1. sija 1993; Ranskassa, Toursissa 3. sija 2000.

Kuoron ohjelmisto on yli kaksi vuosikymmentä kestäneen toiminnan aikana muodostunut hyvin monipuoliseksi ja laajaksi. Luonnollisesti ohjelmistossa on aina ollut keskeisellä sijalla Pekka Kostiaisen tuotanto. Viimeksi kuoro kantaesitti Kostiaisen suurteoksen, *Triduum Paschale* -pääsiäisoratorion keväällä 2000.

Previous recordings – Aiemmat Musica-kuoron levytykset:

- 1996 Regina Angelorum / *Kostiainen Conducts Kostiainen 1* (Alba, NCD 6)
- 1992 Musica-kuoro ja Fiamma Lucente
- 1987 Missa: In Deo salutare meum
- 1984 Pakkasen luku / Inkerin illat
- 1981 Noita laulan, joita tiijän

Pekka Kostiainen, born 1944, qualified as a church musician at the Sibelius Academy in 1968. He continued his studies with Professor Jouko Tolonen, taking his diploma in composition in 1973. Kostiainen served as a church musician in the Parish of Pohja in southern Finland 1969 – 71, and as a lecturer in music at the University of Jyväskylä 1971 – 2000. He has had a successful career as director of both the *Musica* Choir and the *Vox Aurea* Children's Choir and is conversant with the possibilities of the choir. Works for choir constitute a large part of Kostiainen's compositions, over one hundred works for various types of choir. He has also composed extensive works for orchestra, chamber ensemble and solo instruments.

Pekka Kostiainen (1944–) valmistui Sibelius-Akatemian kanttori-urkurilinjalta vuonna 1968. Sen jälkeen hän jatkoi sävellyssopintojaan professori Jouko Tolosen johdolla ja suoritti sävellysdiplomin vuonna 1973. Hän on toiminut Pohjan suomalaisen seurakunnan kanttori-urkurina 1969–71 ja Jyväskylän yliopiston musiikkitieteen lehtorina vuosina 1971 – 2000. Ei ole yllätys, että Pekka Kostiainen tunnetaan parhaiten kuoromusiikin säveltäjänä. Hän on tehnyt menestyksekkään uran sekä Musica-kuoron että Vox Aurea -lapsikuoron johtajana ja tuntee erinomaisesti kuoron mahdollisuudet. Kuoroteokset muodostavat laajimman ryhmän Kostiaisen tuotannossa, yli sata teosta eri kuorotyypeille. Hänen tuotantonsa sisältää myös laajoja orkesteri-, kamarimusiikki- ja soolosoitinteoksia.

LAULAJAT

Sopraano / Soprano
Riikka Jakonen
Maija Kaunismaa
Anna-Leena Keskitalo
Aino Louhivuori
Satu Meriläinen
Sanna Natunen
Katri Nevatalo
Minja Niiranen

Altto / Alto
Liisa Hurmola
Sini Järvelä
Sanna Kivinen
Kirsi Nikulainen
Kaisa Pastila
Emma Suomalainen

Äänenmuodostaja / Voice training
Sanna Kivinen

Tenori / Tenor
Aapo Halonen
Petri Juujärvi
Risto Koskenkorva
Jarkko Pietilä
Veli-Matti Salminen

Basso / Bass
Riku Heinonen
Jarkko Laitinen
Jarmo Lintamo
Simo Mikkonen
Tuomas Viskari

Solistit / Soloists
(1) Mull' on heila ihana:
Aapo Halonen

(5) Yö alinomainen:
Pekka Kostiainen (t)
Jarmo Lintamo (b)

(7) Rikasmies ja aarreaitta:
Jarmo Lintamo

(10) Viatonten valssi:
Sanna Kivinen

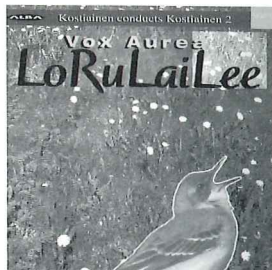
(11) Jaakobin isot pojat:
Risto Koskenkorva

ALSO AVAILABLE

NCD 6

Sacred Works by Pekka Kostiainen
The Musica Choir

NCD 7

Kostiainen: Main Works for Children's Choir
The Vox Aurea Choir

Recorded at Keltinmäki Church (Jyväskylä) 26.- 28. May 2000

Recording, editing & mastering Mika Koivusalo

Recording producers Pekka Kostiainen, Mika Koivusalo

Cover photo Mikko Ijäs

Graphic design Pekka Kuokka

Executive producers Tuomas Viskari (Musica-kuoro) & Timo Ruottinen (Alba)

We thank the Finnish Performing Music Promotion Centre (ESEK) and the Foundation for the Promotion of Finnish Music (LUSES) for supporting this CD recording.

Kostiainen *conducts* Kostiainen 3

Pekka Kostiainen (1944 -):

1	Mull* on heila ihana	8:15
2	Lankoiseni, lintuiseni...	1:26
3	Ellös nyt hyvä isoni	2:08
4	Siitä päivän kiinni saapi	5:57
5	Yö alinomainen	2:42
6	Hiilellä piirretyt puut	4:09
7	Rikasmies ja aarreaitta	3:22
8	Unberühmter Ort	3:27
9	An meinen ältesten Sohn	2:16
10	Viatonten valssi	7:04
11	Jaakobin isot pojat	3:40
12	Veret tuli mun silimihini	2:41
13	Hyvää iltaa kultaseni	2:08

Total time 50:42

Musica-kuoro, johtajana Pekka Kostiainen
The Musica choir conducted by Pekka Kostiainen

© SULASOL (1-6, 12, 13), STM Music (8, 9), Fazer (7, 10, 11)

FIABA 0000197
FIABA 0000198
FIABA 0000199
FIABA 0000200
FIABA 0000201
FIABA 0000202
FIABA 0000203
FIABA 0000204
FIABA 0000205
FIABA 0000206
FIABA 0000207
FIABA 0000208
FIABA 0000209

Kostiainen *conducts* Kostiainen 3

Mull' on heila ihana I've Got a Sweetheart

The Musica choir

ALBA

NCD 16

NCD 16

ISRC FIABA 0000197 ... FIABA 0000209

Alba Records Oy
P.O.Box 549
Fin-33101 Tampere, Finland
Tel int +358-3-345 1387
Fax int +358-3-345 1384
E-mail: timo@alba-records.fi

www.alba-records.fi